

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea a Postului Mare, a cuvioasei Maria Egipteanca

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, așa Îmi este calea din cer pe pământ, și cu mare dor doresc să înțeleagă omul ce este cerul și unde este locul lui și ce înseamnă calea Mea de la cer la pământ, de la sfinți la oameni ca să-i fac și pe oameni sfinți, și să fie cerul pe pământ, și să nu fie omul străin de taina și de locul cerului Meu și al Tatălui Meu, și să se facă omul sălaş al vederilor cerești, iar Dumnezeu să Se odihnească de dor. Amin.

Să-Mi deschideți, copiii străjeri în calea Mea, când vin la poporul Meu, care Mă dorește cu dor, care are durere de la mila de Dumnezeu, iar poporul cel lucrător Mie să Mă dea omului de peste tot, căci fi-va în curând să nu mai fie mângâiere peste om decât de la pacea și viața acestui cuvânt mângâietor și de viață dăător, cu care Eu cobor de cincizeci de ani pe pământul român, cel întâi născut din ape la facerea cerului și a pământului și pe care Mi-am așezat Eu acum, la sfârșit de veacuri, tronul dreptății Mele ca să-l rușinez pe tot omul pentru dreptatea lui.

Mă las peste voi cu glasul Meu, scriind în cartea Mea cu voi sărbătoare sfintei cea plină de pocăință, și apoi de dor și de milă pentru Mine, Maria Egipteanca. Ea, după ce și-a văzut deșertăciunea și goliciunea zilelor ei, a ieșit din trup prin faptele duhului și s-a mângâiat cu Mine în gândul ei, purtându-Mi durerea și suspinul, pe care Eu le am de la fiecare om care trăiește după voia lui pe pământ, departe de cer, departe de sfinții care și-au răstignit trupul ca să trăiască apoi cu duhul așteptând pe Mirele lor.

Iată ce mare dar este smerenia! Fără ea credința rămâne neroditoare pentru Mine din om. Chiar dacă Eu am spus că totul este cu puțință celui cu credință, tot Eu adaug acum și spun că rodul cel lucrător al credinței este smerenia care îi face omului statură plăcută înăuntrul lui pentru Mine, și în afara lui pentru semenii. Credința trebuie să poată rodi smerenie, și atunci totul este cu puțință celui cu credință, iar Eu am fost cea mai vie pildă pentru toți cei care M-au luat în ei ca să Mă trăiască. Maria Egipteanca a împlinit Scriptura Mea prin care am spus că dacă Eu Mă duc la Tatăl, mai mari minuni vor lucra după Mine cei ce se vor face pe pământ după chipul și asemănarea Mea. Amin.

Voiesc, poporul Meu cel mic, să stau în gândul tău ca să nu cad din tine dacă ai da să uiți de Mine, de chipul și asemănarea Mea, pe care Eu le-am arătat omului când am venit de la Tatăl la om. Le-am spus celor cu care te călăuzesc de mulți ani, de când te-ai făcut tu copil al Meu, le-am spus lor să nu te lase să gândești singur, ci să stea ei în gândul tău, și să Mă așeze pe Mine în gândul tău, ca să te temi să faci rău pe pământ, căci Eu sunt lângă tine și tu nu Mă vezi, și vreau să scap de această durere de la nevederea ta. Și cum aș putea scăpa de durerea Mea decât dacă tu ai trăi și ai lucra înaintea Mea ca în fața Mea prin toată trăirea și lucrarea și cuvântul tău? Căci mulți sfinți, ca să nu mai greșescă prin slăbiciunea ființei și a cuvintelor lor, s-au dus spre dragostea Mea și n-au mai uitat de ea, și au uitat de ei iubind pe Dumnezeul lor, iar ei, cu toată smerenia lor credeau că pot aceasta, credeau prin smerenia lor, căci voiau să semene cu Mine, blânzi și smeriți cu inima, fiindcă Eu așa i-am învățat să se învețe.

O, poporul Meu, pe pământ sunt sfinți și sunt oameni. Sfinți sunt cei ce se apleacă Mie pentru iubirea lor de Mine, iar oameni sunt cei căroră Eu Mă aplec pentru ca să pot încăpea pe pământ cu taina planurilor Mele. O, ce mic M-am lăsat Eu pentru ca să Mă primească omul! Dar cel ce nu dă să semene cu Mine, nimic nu-Mi poate lucra acela pentru slava Mea. Eu am fost Păstor blând, și așa stăpâneam peste cei ce dădeau să Mă urmeze, și mulți din ei Mă ascultau pentru cuvintele Mele, pentru dragostea și răbdarea Mea, căci aveam duhul umilit. Eram scuiapat

și defăimat de mulți, iar Eu iubeam smerenia, și o învățam de la cel ce Mă disprețuia ca să-i dau pildă de viață omului de pe pământ atunci și apoi. O, mult M-am aplecat Eu omului ca să-Mi pot săvârși lucrarea după planul Tatălui, cel din veac întocmit! Când ai un dușman, când cineva îți împiedică viața, vorbești frumos cu el ca să nu-ți facă vreun rău, ba îi mai dai și daruri ca să-ți aperi viața și lucrul ei. O, poporul Meu, așa am făcut Eu de atâtea ori ca să-Mi apăr lucrarea Mea pe care o așez pe pământ prin cuvântul Meu care grăiește peste tine ca să-l împlinesc apoi. Așa am făcut, ca să apăr această lucrare și acest popor, și i-am vorbit smerit celui ce puțin M-a cunoscut, și făceam așa ca să Mă apăr de el dacă nu Mă cunoștea. Eu sunt Dumnezeu mare, dar Mă aplec omului de pe pământ, căci așa este pe pământ, și nu este tot ca în cer. Pe pământ e ca și la armată, unde funcția desființează gradul, iar Eu pe pământ așa Mă smeresc, chiar dacă darul Meu cel dumnezeiesc, de Fiu al Tatălui Savaot, desființează întâietatea celui căruia Domnul i Se pleacă.

Am lucrat cu multă răbdare și cu multă smerenie în toată vremea acestei lucrări de cincizeci de ani, și pentru care a fost să Mă sprijin cu omul, după cum vedeți voi acum, voi, copiii ai venirii Mele și cei ce vă ascultă pe voi pentru numele Meu spre înființarea cărții cuvântului Meu cel de cincizeci de ani. Am lucrat în două feluri cu creștinul ca să găsesc cumva sprijin în el, căci greu Mă primește omul când am nevoie de ajutorul lui. Mă umilesc ca un Dumnezeu în fața omului. Mă aplec sub puterea omului ca prin umilința Mea să-Mi dea el ajutor. O, ce necăjit e Duhul Meu, ce trist lucrez, ce mult Mă las! Mă pun la mintea omului ca să pot lucra ce am de lucrat pe pământ, căci altfel nu Mă primește omul, nu Mă pricepe omul, și dacă Mă pricepe cum vrea el și cât vrea el și nu cum sunt și cât sunt Eu, el nu ajunge pe placul Meu, pe placul cerului, și Eu stau sub puterea omului suspinând și fără de putere, așteptând ce poate el să-Mi dea. Lucrez răbdător, ca să nu Mă osândească omul, căci el nu-L cunoaște pe Dumnezeu. O, nu știe omul măreția și slava Mea când Eu Mă îndrept spre el ca să-Mi dea ajutor, chiar dacă Eu am făcut tot ce are el pentru ale lui apoi. Nu i-am dat omului voie să-Mi zică bun, ca să-i pot da pildă să nu-și zică nici el bun, și să poată el ajunge să fie blând și smerit cu inima, ca apoi să poată crede în Mine prin cele plăcute Mie în el.

O, Mi-e dor să te învăț să Mă iubești, poporul Meu, și să-Mi slujești, fiule de azi, căci Eu sunt dătătorul tău de viață, și mult aș vrea să creadă omul că atunci când Mă va vedea îl va durea că n-a putut să Mă cunoască și să creadă dumnezeirea Mea care îl învață pe om să fie smerit cu inima ca și Mine, căci credința cea fără de smerenie în toate din om, este credință păgână și nu este sfântă așa cum Eu M-am umilit în fața celui ce i-am spus «*Să nu-Mi zici bun*». Iată, puterea Mea stătea și stă în smerenia Mea față de Tatăl și față de om.

Am lucrat multă vreme în două feluri, ca să Mă primească fiul acestui popor, și cu mulți a trebuit să lucrez așa, că Eu fără ajutor de la om nu pot să împlinesc ce este scris să fac, dar omul se semețește apoi și își zice vrednic dacă Eu Mă aplec lui pentru împlinirile planului Meu. Puțin ogor de inimi neprihănite am avut în vremea acestei lucrări a strigării Mele după om, și greu Mi-a fost de la cel ce dădea să Mă prindă în cuvânt, și Eu le răspundeam celor ce nu Mă cunoșteau lângă ei, dar cu cei ce aveau iubire cu umilință și cu credință, Eu lucrăm cu largime pentru creșterea lor, fie prin iubire, fie prin mustrare, ca să nu-și zică vrednici dacă Eu îi iubeam.

O, copiii străjeri în calea Mea și pe care v-am numit cu numele Meu! V-am spus că voi vă numiți Cuvântul lui Dumnezeu, și altfel de lucrare voi să nu lucrați pe pământ. Cuvântul lui Dumnezeu să fie lucrarea voastră, și să stați în gândul fiilor cei mici și iubitori și harnici în dăruire și în umilință și să nu-i lăsați să gândească singuri. Așezați-Mă pe Mine în gândul lor și lângă ei mereu, ca să aibă ei viață și cuvânt cu sfială, cu frumusețe, cu trăire înaintea Mea. Învățați-i să viețuiască unii cu alții ca și cum ar fi fiecare din ei în pustie ca Maria Egipteanca, cea care mereu stătea cu gândul în Mine și nu mai greșea, și învățați-i ca toți laolaltă să fie ca îngerii din ceruri, ca unii fără de trup, căci toate durerile și lipsa lor de Mine, de la trup vine, căci trupul este mare stăpân peste libertatea duhului lui. Stați în gândul lor și ajutați-i mereu să Mă

aibă în ei și lângă ei și în frații lor, fiilor, iar frații lor și tot ce au ei mai sfânt sunt cei ce fac voia Mea și viața Mea cea plină de Duh Sfânt în ei, și din ei în lături apoi.

Cobor peste voi, copii trudiți la lucrul Meu și peste cei ce trudesc lângă voi pentru ființa cărții cuvântului Meu cel de cincizeci de ani. Cobor binecuvântare mare, dar cea mai mare grijă să nu fie între cei rămași ai Mei ca și grija de voi, cei ce trudiți, și de pacea din voi pentru puterea lucrului cel spre ființa cărții, fiilor. Voi sunteți cuvântul Meu, veghea Mea peste ei toți, peste toți cei care Mă cunosc și iubesc să Mă asculte prin voi, căci voi sunteți cuvântul Meu. Amin.

Pace multă cobor peste voi, și de la voi să ia și cei ce slujesc cu ascultare lucrarea slavei Mele peste pământ, că mult Mă doare când privesc înapoi peste lucrarea Mea și văd pe poporul Meu cel neascultător căruia M-am aplecat ca să Mă primească. Dar acum vă am pe voi, smeriți sub slava Mea, căci așa este cel ce cunoaște slava Mea. Amin, amin, amin.

04/17-04-2005